

Lederen af Postvæsenet dernede, for det var for dyrt, og han sagde: Den Mand kan godt bruge Jernbanen, det maa de gøre i de andre Egne. Jeg vil henstille til den højtærede Forsvarsminister at tænke paa, om ikke 10 Biler kan klare det, naar man kunde klare sig med 2 før 1914. Jeg synes, her var Grund til at vise lidt Sparsommelighed. Nu ved jeg ikke, hvordan Forholdene er, men jegerindrer, at jeg under Sikringsstyrkens Indkaldelse tilfældigt fik at vide, at der var en ung Løjtnant, som benyttede en Bil — jeg ved ikke, hvor den hørte til. Han boede et Stykke borte derfra, hvor han havde sin Virksomhed, og der gik ganske vist Sporvogn fra hans Bolig lige til det Sted, hvor han skulde møde hver Morgen, men han fandt, at det var mere bekvemt at have en Bil til at hente sig og køre sig hjem om Aftenen. Da Ministeren blev gjort opmærksom paa dette Forhold, hørte denne Luksus op. Men det er givet, at naar Hæren faar et saadant Antal Automobiler, som her er Tale om, kan det give Anledning til den Slags Flotheder, og jeg vil henstille til Ministeren nøje at overveje, om vi ikke kunde spare disse 69 000 Kr. Jeg skal endda ikke tage det saa nøje, om Ministeren tager en af de Biler, der findes. Der er jo 10 gode, og lad gaa om Ministeren faar en af dem sammen med Køretøjet, men saa maa Officererne benytte Jernbanen, ligesom Postvæsenets Folk maa. Det synes jeg, en Officer maa kunne gøre nu, ligesom han kunde før 1914.

Bevillingen paa 400 000 Kr. til Kongens Hofholdning omtalte jeg udførligt ved Finanslovbehandlingen, og jeg skal ganske henholde mig til mine Udtalelser der som Motivering for, at vi stemmer mod dette Ændringsforslag.

Der findes som omtalt af den ærede Ordfører en Bevilling paa 250 000 Kr. til en Haandværkerhøjskole i Haslev, hvoraf 10 000 Kr. falder paa det forløbne Finansaar, og hvoraf Resten, 240 000 Kr., skal følge. Vi er gaaet imod denne Bevilling af forskellige Grunde. Den ærede Ordfører dvælede længe ved denne Bevilling og erklærede, at Fler-tallet, som har tiltraadt den, var bange for de Konsekvenser, den kunde føre med sig. Det kan jeg saa inderlig godt forstaa, man kan være bange for, idet man her er gaaet ind paa at yde en Bevilling i Strid med alt, hvad man hidtil har været med til, og udvist en Flothed, som man slet ikke kender paa andre Omraader. Jeg stemmer imod denne Bevilling, men jeg

gaar ud fra, at den bliver vedtaget, og jeg kan forsikre den ærede Ordfører, at der er ikke Tvivl om, at det vil faa Konsekvenser, idet andre maa kunne gøre Fordring paa at nyde samme Velvillie. Vi finder ikke blot, at man her er gaaet udenfor de almindelige Regler, men vi har den Opfattelse — selv om det i den sidste Tid har været omtalt, at denne Højskole kommer under en alsidig Ledelse, sammensat af Mænd fra alle Dele af Landet —, at den Ledelse vil blive stærkt ensidig i sin Sættelse, og af den Grund nærer vi Betænkeligheder ved at yde en saa stor Bevilling til denne Højskole.

Endelig skal jeg endnu omtale et af de Ændringsforslag, vi ikke kan tiltræde, nemlig en Bevilling paa 5 400 000 Kr. til Køb af de Ernst Güntherske Ejendomme i Sønderjylland. Vi mener for det første, at det er en ganske urimelig Pris, som er blevet erlagt for disse Ejendomme, og dernæst, at Staten ikke har Brug for dem alle. Fra de Landejendomme, der ligger omkring Graasten, har der været Ønsker fremme om at faa Adgang til Udvidelser, og det mente vi fra socialdemokratisk Side kunde der meget vel være Anledning til at imødekomme, naar Ejendommene kunde købes paa rimelige Vilkaar. Men her har man købt Ejendommene til en Pris, der aldeles ikke svarer til Værdien — det er der ingen, der kan mene, at den gør —, og man har købt dem uden at have ringeste Begreb om, hvortil de skal bruges, naar man er kommet i Besiddelse af dem. Af disse Grunde vil vi ikke være med til at stemme for denne Bevilling.

Jeg gaar saa over til at omtale de Samraad, som vi har foranlediget rejst. Der er fire, som jeg vil omtale, og da først det, som den ærede Ordfører omtalte, og angaaende hvilket vi er enige, det er ikke foranlediget af os alene. Det er Spørgsmaalet om Jernbaneelevskolen i Hellerup. Forholdet var jo det, at man kom til Finansudvalget og bad om en Bevilling paa 191 000 Kr. til en Skole for 40 Elever. Nu kommer man bagefter og præsenterer os en Regning paa 850 000 Kr. for en Bygning til 60 Elever. Man taler om Prisstigning, men vi har jo fra andre Byggefretagender Begreb om, hvad Prisstigning vil sige. Forholdet er simpelt hen det, at da man fik de 191 000 Kr., blæste man Finansudvalg, Rigsdag og Ministeriet en March og byggede; man sagde: Det er Staten, der betaler, og saa bestemte man selv, hvorledes man vilde have det. Man havde søgt en Bevilling paa 850 000 Kr. til Inven-